

Ово је сведочење Јасмина Шљиве, пред истражним органима Републике Српске, које је дао годину дана после потписивања Дејтонског споразума, у коме отворено говори о зверствима бораца Армије БиХ над Србима који су остали у Сарајеву, те иживљавањима над женама и заробљеницима.

Према његовом сведочењу, он и Јусуф Лендо, Сувад Милић и припадници 10. Бригаде Армије БиХ, током рата су се зверски иживљавали над женама и девојчицама српске националности. Многе су током монструозних силовања, где се смењивало и више од 20 војника, од задобијених повреда преминуле током самог чина. Сакиб Пушкар, војно лице које је било у великој мери одговорно за етничко чишћење Срба из Сарајева, такође је учествовао у овим зверствима.

Шљиво, који је био припадник 10 бригаде под вођством Мушана Топаловића Цаца сведочио је о многим зверствима које је Армија БиХ током рата чинила. Овај борац, који је био припадник Армије до 1995. године је према сопственој изјави оболео од епилепсије због чега је проглашен војно неспособним.

“Крајем фебруара 1993. године Јусуф Лендо и Сувад Милић довели су дванаест година

стару девојчицу српске националности. Са девојчице је скинута сва одећа, а Јусуф Лендо је детету руке везао за кревет. Он је први извршио силовање, а затим су то исто учинили Сувад Милић, Хоџа Амир, Љаљај Енвер и Кајанија Ферид. Дете је све време плакало, када је Кајанија почео да је силује, девојчица је умрла. Ја сам, такође, имао намеру да учествујем у силовању али дете је умрло. Тело девојчице Јусуф Лендо је ставио у кесу за ђубре и одвезао у јаму Казани” испричао је Шљиво.

Несрећна девојчица била је само једна у низу Српкиња које су силоване и мучене до смрти. У априлу исте године, Јусуф Лендо је довео Ренату Р.(19) (идентитет познат редакцији). Силовање је трајало неколико сати, када ју је двадесети војник силовао, Рената је умрла.

Према процени Шљива, само током 1993. године, у просторијама јуришне чете, силовано је око 50-60 девојака и жена.

“Свим силовањима нисам присуствовао због обавеза у јединици, као и због тога што

нисам увек био позван” рекао је Шљиво на сведочењу и описао злостављање наставнице.

“Непосредно пре силовања девојчице, Самир Бејтић је у просторије јуришне чете довео наставницу српскохрватског језика Недељку Л.(32) (идентитет познат редакцији). Силовало ју је око 20 до 25 припадника јуришне чете. Наставница је преживела и данас предаје босански језик у истој школи у којој је и тада радила” рекао је Шљиво.

Сејо Кадих Гуз заклао је Србина јер га је жена, Хрватица, оптужила да има оружје у стану. Кадих је довео и њу на "Казане" да гледа. Ту су је "јуришници" из 10. брдске силovali наочиглед мужа. Рођаку Зорице З. силовало је десет муслимана у Хрансом. Како је испричала, пре тога су је убацили у буре хладне воде да оперу "влашки шмек". Позната је и прича о силовању девојке Јагоде Ј.(19) коју су убили браћа Зорнић. На несрећну девојку су нанизали гуме, запалили их и пустили да се котрља на опште весеље Алијиних "ратника".

Поред имена која је Шљиво навео у својим сведочењима, име Сакиб Пушкар посебно се истиче када је у питању етничко чишћење Сарајева, као и бројна силовања жена и деце. Пушкар се са комадантом друге брдске бригаде договарао да му доставља поруке са именима и адресама Срба са општине Стари град.

Многа смакнућа Срба вршена су углавном по дојавама Пушкар Сакиба. Пушкар се сматра одговорним за смрт брачног пара Драшковић, Милене и Васе. Драшковићи су били у свађи са комшиницом што је Сакиб сазнао. Сви су доведени на "Казане" где је Васа Драшковић натеран да силује комшиницу, "да се измире". Након тога су старије жене приморали да се грле, љубе док су их ударали лопатама. На крају, Васо, Милена и комшиница су побијени крамповима и бачени у јаму.

(Портал Источно Сарајево-Курир)